

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 2Csp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3222200001
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Brinčík
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2022:3222200001.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudcom JUDr. Tomášom Brinčíkom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast.: Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: V.Š. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. K. XXX, XXX XX E. K., štátny občan Slovenskej republiky, o zaplatenie 205,26 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 31.12.2021 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 205,26 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 205,26 eur od 15.07.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 14.07.2021 medzi postupcom Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO:362 341 76 (ďalej len „postupca“ alebo „právny predchodca žalobcu“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. V tejto súvislosti uviedol, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Uviedol, že postupca uzatvoril so žalovaným dňa 31.10.2015 Zmluvu č. 4510309049 (ďalej len „predmetná zmluva“), ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky postupcu (ďalej aj len „OP“). Na základe predmetnej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v predmetnej zmluve a v OP. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa predmetnej zmluvy, a tak postupca dňa 16.05.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1.186,99 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.048,41 eur, z riadneho úroku vo výške 0,00 eur, z úroku z omeškania vo výške 136,95 eur, z poplatkov vo výške 1,63 eur, z poistenia vo výške 0,00 eur a z ostatného príslušenstva vo výške 0,00 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný na základe predmetnej zmluvy čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 1.750,00 eur a pred postúpením pohľadávky uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 1.544,74 eur. Po postúpení pohľadávky do vyhotovenia žaloby žalovaný neuhradil žiadnu sumu. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 205,26

eur, pričom predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného (1.750,00 eur - 1.544,74 eur = 205,26 eur). Konštatoval, že zvyšnú časť dlžnej sumy si v tomto konaní neuplatňuje. Uviedol, že si zároveň v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 15.07.2021, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, teda úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 205,26 eur od 15.07.2021 do zaplatenia.

3. Na výzvu súdu žalobca v podaní zo dňa 01.02.2022 uviedol, že dňa 31.10.2015 uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom úvere. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie dvoch spotrebiteľských úverov. Prvým úverom bol klasický spotrebiteľský úver č. 4510309049, ktorý je uvedený v bodoch 33 a nasl. Zmluvy. Druhým poskytnutým úverom na základe tejto zmluvy bol revolvingový úver, Zmluva o kreditnej karte č. 6703038977, ktorý bol fakultatívny a žalovaný ho mohol ale aj nemusel uzatvoriť. V rámci predmetnej zmluvy je upravený v bodoch 61 a nasledujúce. Konštatoval, že si žalobou uplatnil práve pohľadávku z revolvingového úveru. Podstatou tohto úveru, je poskytnutie úverového rámca žalovanému (kreditného limitu) vo výške 500,- eur. Je to druh úveru, ktorého výška sa neustále dopĺňa po stanovenú hranicu. Banka pri ňom poskytne úverový rámec, ktorý, ak sa vyčerpá, tak sa pravidelnými splátkami znovu „doplní“ do pôvodnej výšky. Úver je tak možné opätovne vyčerpať. V prejednanom prípade nešlo o splátkový úver, kedy dlžník spláca poskytnutý úver formou pravidelných splátok. Žalovaný bol síce v zmysle bodov 65 a 69 predmetnej zmluvy povinný uhradiť k 20-temu dňu splátku vo výške aspoň 4,00 % z dlžnej čiastky, no nejde o splátky v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Povinnosť platiť tieto splátky vzniká len v prípade ak k poslednému dňu účtovného obdobia existuje dlžná čiastka. Minimálna splátka, ktorú bol žalovaný povinný plniť bola v tomto prípade len dojednaným opakujúcim sa plnením v existujúcom záväzku vzťahu na dobu neurčitú. Z vyššie uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať ust. § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie pravidelných splátok. Postupca v posudzovanom prípade nebol povinný dodržať rovnako ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalovaný neuhradil minimálnu splátku od 18.12.2018 právny predchodca žalobcu ho listom zo dňa 16.05.2019 vyzval na úhradu splatenia celého dlhu vo výške 1.347,04 eur, a to v lehote 15 dní od spísania danej výzvy. Mal za to, že nakoľko žalovaný pohľadávku v stanovenej lehote neuhradil, právny predchodca žalobcu si mohol uplatniť pohľadávku žalobou na súde odo dňa 01.06.2019, t. j. po uplynutí tejto lehoty. Premlčacia doba v prejednanom prípade by tak podľa jeho názoru uplynula dňa 01.06.2022. Zastával preto názor, že nakoľko bola žaloba podaná na súde dňa 31.12.2021, uplatnil si pohľadávku v rámci premlčacej doby.

4. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 25.10.2022, na ktoré sa dostavil žalovaný, nedostavili sa žalobca a ani právny zástupca žalobcu, ktorí ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní a nežiadali pojednávanie odročit' z vážneho dôvodu. Na základe uvedeného súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku vec prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, podaní a listín doložených do spisu, konkrétne: žaloba podaná dňa 31.12.2021 č.l. 1-3, Zmluva o postúpení pohľadávok č. B2/2021 č.l. 8-10, Príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky č.l. 11, Príloha k Zmluve o postúpení pohľadávok č.l. 12, Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 31.10.2015 č.l. 13-14, úverové podmienky č.l. 15-26, výzva k splateniu celého úveru zo dňa 16.05.2019 č.l. 27, 55, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22.07.2021 č.l. 28, 54, prehľad čerpania a úhrad č.l. 29-30, pokus o zmier č.l. 31, podací hárok č.l. 32, vyjadrenie zo dňa 01.02.2022 č.l. 49-53, podací hárok č. EPH246755618 č.l. 54, podací hárok č. EPH162515026 č.l. 55, vyjadrenie žalobcu zo dňa 18.10.2022 č.l. 69-70, úverové podmienky č.l. 71-82, podanie žalobcu zo dňa 20.10.2022 č.l. 89, výsledok lustrácie žalovaného v Obchodnom vestníku SR, ako aj ďalšieho obsahu spisu.

6. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 25.10.2022 uviedol, že sa k podanej žalobe nechce vyjadriť.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav. Dňa 31.10.2015 bola medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s.) a žalovaným uzatvorená zmluva označená ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom úvere“, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu okrem iného zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca v sume 500,00 eur pri mesačnej úrokovej sadzbe vo výške

2,19 % /ďalej aj len „predmetná zmluva“/. Výška mesačnej splátky bola podľa predmetnej zmluvy vo výške 4,00 % z dlžnej sumy (min. 12,00 eur) so splatnosťou 20. dňa v mesiaci. V predmetnej zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov („RPMN“) vo výške 38,70 %, odplata vo výške 30,19 %, priemerná RPMN vo výške 23,53 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 590,75 eur.

8. Z nerozporovaných skutkových tvrdení žalobcu, ako aj z platobnej histórie predloženej žalobcom vyplýva, že žalovaný čerpal na základe poskytnutého úverového rámca finančné prostriedky v období od 07.06.2017 do 11.04.2018 v celkovej výške 1.750,00 eur a vykonal titulom predmetnej zmluvy od 22.06.2017 do 20.09.2019 spolu úhrady vo výške 1.544,74 eur.

9. Listom označeným ako „Výzva na splatenie celého úveru“ zo dňa 16.05.2019 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov k splateniu celého úveru čerpaného na základe predmetnej zmluvy. Dlžnú čiastku vyčíslenú vo výške 1.347,04 eur právny predchodca žalobcu žiadal zaplatiť v lehote 15 dní od spisania výzvy.

10. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. B2/2021 zo dňa 14.07.2021 postúpil právny predchodca žalobcu ako postupca (Home Credit Slovakia, a.s.) na žalobcu ako postupníka okrem iného aj pohľadávku uplatnenú voči žalovanému v tomto konaní, čo mal súd preukázané z predloženej písomnej zmluvy o postúpení a jej prílohy. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 22.07.2021 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu.

11. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

18. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

23. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

24. Podľa § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy (ďalej „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

28. Podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

30. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

31. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

32. Podľa § 156 Civilného sporového poriadku ("C.s.p.") konanie sa začína dorúčením žaloby alebo dorúčením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia súdu.

33. Súd následne na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba je nedôvodná.

34. Predmetnú zmluvu, uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, súd posúdil podľa jej obsahu a dospel k záveru, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Zároveň však ide aj o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetná zmluva spĺňa tiež definíčné znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa vyššie uvedených ustanovení § 2 písm. a/, b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný vystupoval v zmluvnom vzťahu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Veriteľ vystupoval nepochybne v zmluvnom vzťahu so žalovaným ako podnikateľ poskytujúci klientom spotrebiteľské úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti - dodávateľ. Spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy je nepochybny aj tým, že zmluva bola veriteľom pripravená vopred na formulári vrátane znenia zmluvných podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia žalovaným ako spotrebiteľom. Súd na základe uvedeného na predmetnú zmluvu aplikoval aj príslušné právne normy chrániace spotrebiteľov, teda najmä príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd tiež zdôrazňuje, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom.

35. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka je práve vyrovnať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar, resp. služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

36. Na základe uvedeného súd potom v rámci limitov stanovených v spotrebiteľskom sporovom konaní podrobil obsah predmetnej zmluvy preskúmaniu z hľadiska jej súladu s normami spotrebiteľského práva, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy.

37. V predmetnej zmluve absentuje konkrétna, zrozumiteľne, určito a jasne uvedená výška splátky. V predmetnej zmluve sa žalovaný zaviazal vyčerpaný úver splácať v mesačných splátkach vo výške 4,00 % z dlžnej čiastky (minimálne 12,00 eur). Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, potom niet dôvodu, prečo by uvedené

údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon nestanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky jasne a zrozumiteľne. Súd zastáva názor, že čo sa týka určenia výšky každej mesačnej splátky a to spôsobom, že mesačná splátka činí 4,00 % z dlžnej sumy, takéto určenie výšky splátky je pre bežného spotrebiteľa nejasné a neurčité. Spotrebiteľ je odkázaný sám si vypočítavať výšku jednotlivých mesačných splátok. Podľa názoru súdu je neurčité a nepostačujúce, ak v predmetnej zmluve bola dojednaná výška splátky určená vo výške 4,00 % z dlžnej sumy, čo nezodpovedalo podmienkam § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podmienky určitosťi tejto časti právneho úkonu museli byť podľa názoru súdu splnené už pri jeho uzatváraní. Pri použití uvedeného spojenia v predmetnej zmluve nebolo možné nepochybne ustáliť výšku mesačných úverových splátok, čo je pre dlžníka podstatný údaj v procese jeho rozhodovania o uzavretí úverovej zmluvy. Súd ďalej zistil, že v predmetnej zmluve nie je uvedený konkrétny termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru tak, ako to predpokladá a vyžaduje ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

38. Pre absenciu náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. l) a f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné poskytnutý revolvingový úver považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v príslušnom znení. Vzhľadom na uvedené žalobca nemá právo na zaplatenie úroku z úveru ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia, resp. úhrad zo strany žalovaného.

39. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, súd v zmysle ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka (účinného od 05.12.2018) je aj ex offo povinný posudzovať premlčanie práva žalobcu bez toho, aby sa žalovaný premlčania dovoľával. Ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka je špeciálnym ustanovením k ostatným ustanoveniam Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú premlčanie, čo znamená, že sa použije prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľského vzťahu. Vymáhaním premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Podstatou premlčania je to, že ak sa právo v zákonom stanovenej dobe neuplatní na súde, nemôže už byť veriteľovi po jej uplynutí priznané. V dôsledku premlčania právo nezaniká, trvá ďalej, ale do značnej miery sa oslabuje zmenšením možnosti jeho úspešného uplatnenia.

40. Charakter spotrebiteľskej zmluvy má aj zmluva o úvere uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, preto i na takúto zmluvu dopadá právna úprava spotrebiteľských zmlúv, i keď ide v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ide o tzv. absolútny obchodný vzťah s kogentnou úpravou obsiahnutou v Obchodnom zákonníku. Pokiaľ však zmluva o úvere je zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou tak, ako je to v danej veci, na posúdenie premlčania je potrebné podľa názoru súdu použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože je to v prospech spotrebiteľa, premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka je kratšia ako podľa Obchodného zákonníka. Premlčanie ako také má stimulovať veriteľa k včasnému uplatneniu práva a inštitút premlčania plní funkciu posilnenia právnej istoty účastníkov právnych vzťahov a zabraňuje, aby dlžník nebol ohľadne svojich povinností vystavený po časovo neobmedzenú dobu donucujúcemu zákroku veriteľa spočívajúcemu v uplatnení práva na súde. Súdu sú z vlastnej rozhodovacej činnosti známe praktiky veriteľov, ktorí zámerne udržiavajú úverový vzťah i za stavu, že dlžník je insolventný, dlhodobo si neplní svoje zmluvné záväzky, veriteľ naďalej uplatňuje rôzne sankcie, upomienky, poplatky za správu úveru, čím neprimerane a výlučne vo svoj prospech navyšuje príslušenstvo pohľadávky. K otázke aplikácie Občianskeho zákonníka na úverový vzťah zaujal stanovisko aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci sp. zn. I. ÚS 402/2013 z 19.06.2013 uviedol, že z rozsudku okresného a odvolacieho súdu vyplýva záver, že právna úprava premlčania v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia, pretože stanovuje kratšiu premlčaciu lehotu oproti právnej úprave obsiahnutej v Obchodnom zákonníku. Niet žiadneho dôvodu, aby na predmetnú právnu vec spotrebiteľskej povahy nemala dopadať právna ochrana vyplývajúca z § 54 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľské zmluvy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy sú typické občianskoprávne vzťahy. Predmetná vec je však i spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou, ide o vzťah medzi veriteľom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu. Je len v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, že v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. Ústavný súd pritom konštatoval, že takýto výklad nie je v rozpore s ústavnými

právami sťažovateľa. S ohľadom na uvedené preto súd posudzoval premlčanie práva žalobcu v danej veci podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

41. Občiansky zákonník stanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba na súd (*actio nata*). Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t. j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve.

42. Podstatnou časťou zmluvy o úvere je záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Lehota, v ktorej tak má dlžník urobiť, je vecou zmluvných strán a spravidla je dohodnutá v zmluve, nie je však podstatnou časťou úverovej zmluvy. V danom prípade vzhľadom na absenciu konkrétne, zrozumiteľne a určito dohodnutej výšky splátky, konečnej splatnosti úveru a konkrétneho počtu splátok, súd posúdil dohodu zmluvných strán o postupnom splácaní úveru v splátkach v predmetnej zmluve za neurčitú a nezrozumiteľnú, a preto neplatnú podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon (§ 504 Obchodného zákonníka, prípadne § 563 Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa priaznivejšie) ustanovuje lehotu splatnosti úveru podporne pre prípad, keď strany v zmluve o úvere nedohodnú lehotu splatnosti, resp. ak je takáto dohoda neplatná.

43. Súd ďalej v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 174/2016 zo dňa 10.11.2016, v ktorom najvyšší súd uviedol, že už v judikáte R 28/1984 bol prijatý záver, podľa ktorého „ak nebola doba splnenia dlhu dohodnutá ani inak ustanovená, začína premlčacia doba plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu“. Na tomto závere sa ustálila aj neskoršia súdna prax (viď napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 25/2003, ktoré bolo neskôr publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 91/2004) zotrvávajúca na tom, že ak doba plnenia nie je určená zákonom, rozhodnutím alebo zmluvou, splatnosť vyvolá veriteľ tým, že dlžníka požiada o plnenie (§ 563 Občianskeho zákonníka). Dlžník je v takom prípade povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo bol veriteľom požiadaný o jeho splnenie. Ak má veriteľ možnosť sám vyvolať splatnosť dlhu, má právo aj vykonať svoje právo vyplývajúce zo záväzku. Pre účely premlčania je preto významný prvý objektívny okamih, kedy tak môže urobiť a požiadať o plnenie. Rozhodujúcim je preto bezpochyby deň bezprostredne nasledujúci po dni, v ktorom dlh vznikol. Na rovnakom právnom názore spočívajú aj viaceré rozhodnutia najvyššieho (okrem sp. zn. 1 Cdo 25/2003 viď sp. zn. 1 Cdo 148/2004 a sp. zn. 4 Cdo 66/2006), ale tiež krajských súdov Slovenskej republiky (viď napríklad sp. zn. 5 Co 3/2015 Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 19 Co 133/2012 Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 16 Co 667/2013 Krajského súdu v Banskej Bystrici a sp. zn. 10 Co 174/2013 Krajského súdu v Žiline).

44. S poukazom na vyššie uvedené a ustálenú súdnu prax súd konštatuje, že trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka začala v danom prípade plynúť nasledujúcim dňom po vzniku dlhu, teda u každého čerpania finančných prostriedkov samostatne dňom nasledujúcim po uskutočnení konkrétneho čerpania finančných prostriedkov žalovaným. Výzva veriteľa žalovanému na plnenie zo dňa 16.05.2019 nemala vzhľadom na vyššie uvedené právne závery vplyv na posudzovanie plynutia premlčacej doby. Žalovaný v posudzovanom prípade od právneho predchodcu žalobcu čerpal finančné prostriedky v období od 07.06.2017 do 11.04.2018. Doba na riadne uplatnenie nároku žalobcom v trojročnej premlčacej dobe by tak za štandardných podmienok pokiaľ ide o posledné čerpanie uplynula dňa 12.04.2021 (dňa 11.04.2021 bola nedeľa). V danom prípade však bolo potrebné zohľadniť aj ustanovenia zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii. Podľa § 1 uvedeného zákona premlčacia doba neplynula v období od 27.03.2020 do 30.04.2020 a podľa § 8 uvedeného zákona premlčacia doba neplynula v období od 19.01.2021 do 28.02.2021. Vzhľadom na neplynutie premlčacej doby počas uvedeného obdobia sa nárok žalobcu premlčal pri poslednom čerpaní dňa 28.06.2021. U skôr čerpaných finančných prostriedkov uplynula premlčacia doba ešte skôr. Pokiaľ žalobca právo na zaplatenie dlžnej sumy z predmetnej zmluvy voči žalovanému uplatnil až žalobou podanou na tunajšom súde dňa 31.12.2021, je uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu premlčaný. Právo žalobcu na vrátenie poskytnutých nesplatených finančných prostriedkov je v danom prípade v celom rozsahu premlčané. Súd preto žalobcovi uplatnený nárok na zaplatenie istiny a nárok na zaplatenie úrokov z omeškania

ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku, ktorý podlieha rovnakému premlčaniu ako hlavný záväzok, nepriznal.

45. Zhrnúc uvedené súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú v celom rozsahu.

46. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v spore neúspešný, keď súd podanú žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu, nárok na náhradu trov konania by mal v celom rozsahu žalovaný voči žalobcovi, ale pretože si žalovaný nárok na náhradu trov konania neuplatnil a ani mu preukázateľne žiadne trovy zo spisu nevyplynuli, súd rozhodol tak, že žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.